

AUTHOR _____

NO. 4617

TITLE KABBALISTIC PRAYERBOOK

RR _____

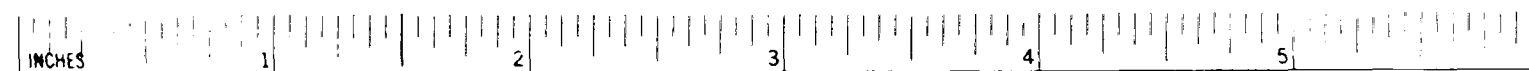
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1092

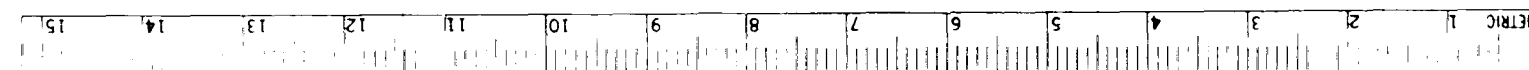
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

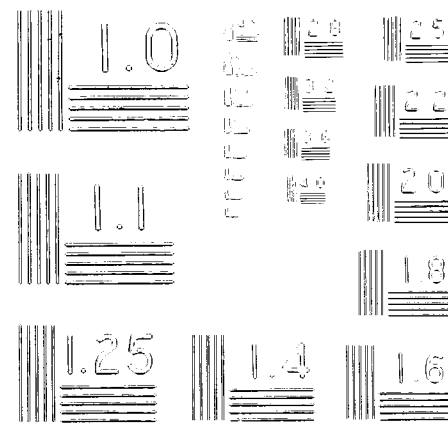
C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

RESOLUTION CHART

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART
NATIONAL BUREAU OF STANDARDS-1963-A

100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm. long in the film image, and $100 \div 20 = 5$.

Examine "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

הענין והיישגות

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היום תש"ע

קוראם הישגותיהם יאמרו

ובכל יום ילמדו את לבבך ואת לבב ידיך
לשבתה ואת יי ליהודי בפיל לבבך ובפיל
כפישר לבושך הייך וינעלהתם ואת יי ליהודים
ובבך ואת לחבד ואת מימך והסידור
במחלה סוקר בכך
ברגישות בראש ליהודים ואת הישגותם ואת
הישגותם והשגותם היתה ויהי ויהי
והייך על פני היום ויהי ליהודים כשהם
על פני היום והשגותם ליהודים יהי גור
ויהי גורם ויהי ליהודים ואת השגותם פי פנים
ובכל ליהודים בין השגותם ובין השגותם ויקראו

1092

1092

Q2C

כי גלוה גלוה טוים לרכבו רכבה פיסו יעני ילפנת
יה יתה יל לישועה מה ליי ונענהו ליהי גלבי
והרכבו טוים גליש בלחמה יי שפלו
זכור שמחה פג פיסה רחמי יי ריע

פינוד מברכין יעל הפירות יעל פירות
הנעילין זכור בורג פרי העץ חוץ סון
היין ישעל היין זכור בורג פרי העפן יעל
פירות הגרין זכור בורג פרי הגרמה חוץ
סון הפת ישעל הפת זכור המוציא לרום
סן הגרין יעל הפירות בורג פרי הגרמה
רבי יהודה זכור בורג טעם רישונים :

תט רבנן קדיש הלולים ליי מלכוד ישעיעתם
ברכה לפעהם ולגהריהם. מלכוד זכור
רבי יעקב זכור זכור לזרם שיטעום פלום

לְבָרִים לְעוֹלָם יוֹם הַחֲסִידִים קָדוֹם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹרֵב

וְיִשְׂרָאֵל בְּקִרְיָת יוֹם הַמִּשְׁחָה

בְּיָמֵינוּ יִי אֱלֹהֵי בְּיִשְׂרָאֵל הַטֵּב בְּכֹסֶיף לִבְנוֹ לֵאלֹהִים

סֶדֶק הַיְשׁוּבִים וְיִצְחָק הַיְעָרִים וְלִקְטוֹר דְּבָרֵי

יוֹם בְּיוֹמוֹ לְסוּמֵן זְעֵמָה הַחֵלֶךְ בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ

נָשָׂם לֵאלֹהֵי הַמִּשְׁחָה בְּיוֹם הַיְשׁוּבִים וְהַפְּסוּדִים

וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ

יוֹם יוֹם הַיְשׁוּבִים וְיִצְחָק הַיְעָרִים וְלִקְטוֹר דְּבָרֵי

יִשְׂרָאֵל יִקְרָב וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ הַמִּשְׁחָה וְיִשְׂרָאֵל

לדבר ולא נתיחת ידי בישר הדם ויקוים בנא

מוקרא שפוטוב ולא ראיתי צדיק נענש

וערער ספקש לחם :

יהא ריעונו סין קדם סתיכא דכל סתיכין

ריעונו דכל ריעונון סתיכא דכל

דיתבשיך יעלא יעלגה דרך אבא וואיסא

לזיער אנפין ופזיער אנפין לחקל תפורחין

תדיישין סתמן יתיהב בזונא עילאה ברחינא

דטחנן תמן פנא לצדיקייא בנהירין דאנפין

בריעותא ובהדורתא לנא ולכל נפשות ביתנא

ולכל עמך בית ישראל אבון :

הננ סופן ובזומן לקיים מצות עשה של נטילת

ידיים באשר תקנו חכמינו קל לשם

יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילין

קודם שיבדק ומתקור הביטוי לפניו פתירתי
וישלחן מברך על הפתיחתן ופוטור השלחן
ורבי יחזקן גמור ישלמה מוציה מן המועד
גמל פרוסה של הטין ישלמה מן הישיעורים
דברי המל מברך על הפרוסה של חטים
ופוטור ונת ישלמה של שייעורים :

פְּתִיחָה הוא הגלגלים הין ומפרעם ומכלכל
בחסדך לכל הברואים מקרב
רשמים יער ביצי פנים קינע כל ליקר יישברו
ונתנה נותן להם ונת גמלם בינתו : פותרו
:נת ידק ופיטבייג לכל חי רצון : נותן לחם
לכל ביטור כי ליעולם חסדו : ובכן יהי רצון
כולפטיק ישגם גמחמו נהיה בכלל הרחמים
ותתן מזונותינו ברוח ובשפיע ברכה מתחת

תגמלו זאת יעם נבל ולא חכם הלוא הוא זאב

קנך הוא עישר ויכוננך :

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון

לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם

וירשתם את הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם :

וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך לאהיך

הארבעים שנה במדבר למען יענתך לנסותך

לדעת את אשר בלבבך התשמר מצורתי

אם לא : ויעבד זר עבד ויאכלך את הפן אשר

לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי

לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל

מוצא פי ייחיה האדם :

שלושה שאכלו כאחד חייבין לזמן אכל

דמאי ומעשר ראשון שנטלה תרומתו

והחיסרו על ידי ההוא שמיר ובעולם בשם

כל ישועתי .

יטול ידי ויאמר

ישאנו ידיכם קדיש וברכו את יי ?

ער כהן ביום א קודם הסעודה . — —

ביום ראשון קודם ברכת המזון יאמר —

האזינו השמים ונאדברה ותשמיע הארץ

אמרי פי: יערף כמטר לקחי תול

כטל אמרתי כשיעורים עלי דשא וכרבינים

עלי עשב: כי שם יי אקרא הבו גדל לצהינו:

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט

אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת

לו לא בני מוכס דור עקש ופתלתל: הלוי

וְאֵל יִשְׁלוּט שְׁטָן לֹא בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינּוּ וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינּוּ מִיַּעַתָּה וְיַעַר עוֹלָם:

הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בַּשַּׁבָּת שֶׁבוּ הַלְלוּם הֵיוּ אוֹמְרִים

בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

וְאוֹמֵר מְזֻמָּר שֶׁל יוֹם כֹּדֵד

אֲחֵכֶם יִטוּל מִים אַחֲרוֹנֵם וַיֹּאמְרוּ

זֶה חֵלֶק אָדָם רָשָׁע מֵאֱלֹהִים וַנְּחַלֵּת אִמְרוּ מֵאֵל:

אֲחֵכֶם יֹאמְרוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְיָ וְכֹן

יוֹם שֵׁנִי

קוֹדֵם נִטְיִלָה יֹאמֵר פְּסוּק וּמַל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְכֹן

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יְהִי רִקְיָע בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל

בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל

בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר

וּמִעֵשָׂר שָׁנָה וְהַקֹּדֶשׁ יִשְׁגְּפֻדוּ וְהַשְּׁמִיט שֶׁאֵכֵל
כִּזְזִית וְהַפּוֹתֵי מִזְמַנָּן עֲלֵיהֶן. אֲבָל אֲבָל טַבֵּל
וּמִיַּיִטָּה רֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְלָה תְרוּמָתוֹ וּמִעֵשָׂר
שָׁנָה וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ וְהַשְּׁמִיט שֶׁאֵכֵל
פָּחוֹת מִכִּזְזִית וְהַנֶּבֶרִי אֵין מִזְמַנָּן עֲלֵיהֶן:
אמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יֹחָאִי בְּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ כַּדִּי שׁוֹבֵצֵעַ
בְּעֵין יָפָה וְאוֹרַח מִבְּרַךְ כַּדִּי שׁוֹבֵרַךְ לְבַעַל
הַבַּיִת. מֵאִי מִבְּרַךְ יְהִי רִצּוֹן שֶׁלֹּא יְבוֹשׁ
בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעוֹלָם הַבָּא. רַבִּי מוֹסִיף בּוֹ דְּבָרִים
וַיִּצְלִיחַ מֵאֵד בְּכֹל נִכְסָיו וַיְהִי נִכְסָיו וְנִכְסֵינוּ
מִצְלִיחִין וְקָרוֹבִין לְעִיר וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנֵינוּ
וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם הַרְהוֹר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן

בֵּרֶךְ יַעַל פִּירוֹת הָאֵילָן בּוֹרָא פְּרֵי הָאֲדָמָה
 יֵצֵא וַיַּעַל פִּירוֹת הָאֲרִיז בּוֹרָא פְּרֵי הָעֵץ לֹא
 יֵצֵא וַיַּעַל כּוֹלָם אִם אָמַר שֶׁהֶכֶל יֵצֵא :
 וַיַּעַל כּוֹלָם אִם אָמַר שֶׁהֶכֶל יֵצֵא אֲתָמַר
 רַב הוֹנָא אָמַר חוּץ מִן הַפֶּת וַיֵּינן .
 וּרְבִי יוֹחָנָן אָמַר אֶפִּילוּ פֶת וַיֵּינן וְהַלְכוּ
 כְּרַבִּי יוֹחָנָן . אָמַר רַב כָּל בְּרָכָה שְׂאִין בָּהּ
 הַזְכָּרַת הַשֵּׁם אֵינָה בְּרָכָה וּרְבִי יוֹחָנָן אָמַר
 כָּל בְּרָכָה שְׂאִין בָּהּ מַלְכוּת וְהַזְכָּרַת הַשֵּׁם
 אֵינָה בְּרָכָה וְקִימָא לֵן כְּרַבִּי יוֹחָנָן דְּאָמַר
 בְּעֵינֵן הַזְכָּרַת הַשֵּׁם וּמַלְכוּת :

אתה הוא הצהים וגומר

וקודם ברכת המזון יאמר

מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע ש

שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :

ויאמר משה בתת לי לחם בערב בשור

לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את

תלנתיכם אשר אתם מליננס עליו ונחנו מרה

לא עלינו תלנתיכם כי על יי : ויאמר משה

א אהרן אמר לי כל עדת בני ישראל קרבו

לפני יי כי שמע את תלנתיכם : ויהי כדבר

אהרן לי כל עדת בני ישראל ויפנו לי המדבר

והנה כבוד יי נראה בענני :

מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלישינו

טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו

במצולת כמו אבן : ימינה יי נאדרי בכח

ימינה יי תרעץ אויב :

בדרכיו וליראה אתנו:

נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהם.
עד כמה מזמנין עד כזית רבי יהודה
אומר עד כביצה:

אמר רב נחמן משה תיקן להם ברכת
הזן בשעה שירד להם המן יהושע
תיקן להם ברכת הארץ בשעה שנכנסו
לארץ יהוד תיקן על ישראל עמך ועל
ירושלם עירך ושלמה תיקן על הבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו והטוב
והמטיב ביבנה תיקנוהו נגד הרוח

ביתר:

היום יום שני וכו' ואומרים מזמור של יום וכו'

זכר ימת עולם בינו שנות דר ודר שאל
אביך ויגדך זקנך ויאמרו לך: בהנחל
עליון גוים בהפרידו בנ אדם יצב גבלת
עמים למספר בנ ישראל; כי חלק יי עמנו
יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר
ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבננהו יצרנהו
כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו
ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו:
יי בדר ינחנו ואין עמו ל נכר:
שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא
בצקה זה ארבעים שנהו וירעת עם
לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יי ליהיך
מיסרך: ושמרת את מצות יי ליהיך ללכת

כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם ; וַיְהִי בְעֶרְבַת וַתַּעַל הַשָּׁמַיִם
 וַתִּכַּס אֶת הַמַּחֲנֶה וַיִּבְקַר הַיְתָה שִׁכְבַת הַטָּל
 סָבִיב לַמַּחֲנֶה ; וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהָנָה עַל פְּנֵי
 הַמַּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים דֶּק כִּכְפָר עַל הָאָרֶץ ;
 וַיִּרְבַּ גְּאוּנְךָ תִּהְיֶה קָמִיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֶמוּ
 כִּקְשׁ ; וַיִּבְרוּחַ אֶפֶיךָ נִעְרָמוּ מִיָּם נִצְבוּ כְמוֹ
 נֶד נִזְלִים קָפְאוּ תִהְיֶה בְּלֵב יָם : אָמַר אֱלֹהִים
 אֲרֹדְף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלַל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִי
 חֲרָבִי תִּזְרֹעַ שְׁמוֹ יְדִי :

מזמור יי רועי

עַל דְּבַר שְׁאִין גִּידוּלוֹ בְּזֵן הָאָרֶץ אֹמֵר שֶׁהַכֹּל
 עַל הַחֲלָב וְעַל הַגְּבִינָה וְעַל הַבָּצִים אֹמֵר
 שֶׁהַכֹּל רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר כֹּל שֶׁהוּא מִן קָלִלָה
 אֵין מְבָרְכִין עֲלָיו :

יום ג

יאמר פסוק ומל ה להיך וכו' ואח"כ

וַיֹּאמֶר לָהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־
מְקוֹם אֶחָד וּתְרַאֲהָ הַיְבִשָּׁה וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא
לָהִים לַיְבִשָּׁה אֶרֶץ וּלְמְקוֹהַ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיֵּרָא לָהִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר לָהִים תִּדְשֵׂא הָאֶרֶץ
דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֵרַע עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי
לְמִינֹו אֲשֶׁר זֵרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ וַיְהִי כֵן׃
וַתּוֹצֵא הָאֶרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֵרַע לְמִינֵהוּ
וַעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זֵרְעוּ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
לָהִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
וַיְדַבֵּר יי לְ מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלוֹנֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבְרֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֻבִים
תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעֻתֶם׃

9 עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור —

ישועתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו:

יזבחו לשדים לא אלה לאהים לא ידעום חדשים

מקרב באו לא שערום אבתיכם: צור ילך

תשי ותשכח אל מחללק:

כי יי צהיק מביאף א ארץ טובה ארץ נחלי מים

עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ

חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן

ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בזה

לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבנה ברזל

ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת

את יי צהיק על הארץ השכה אשר נתן

לך:

כי צד מזמנן בשלשה אומר נברך בשלשה

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב וְהִתְקַדְשְׁתֶּם לְאֹ מִים
רֵאשׁוֹנִים וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים לְאֹ מִים אַחֲרוֹנִים

כִּי קְדוּשׁ זֶה שֶׁמֶן הַטּוֹב , אֲנִי יי לְהִיכֶם זֶה
בְּרַכָּה י אָמַר רַב יִצְחָק בֵּר אֲשִׁיאֵן מִים רֵאשׁוֹנִים

מִצוּה , מִים אַחֲרוֹנִים חוֹבָה וְאִמְצָעִים רְשׁוּת .
אָמַר רַב נַחֲמָן לֹא שָׁנוּ אֵלָּא בֵּין תְּבִשִׁיל לְתַבְשִׁיל

אֲבָל בֵּין תְּבִשִׁיל לְגַבִּינָה חוֹבָה :

אֵתָּה הוּא הַלֵּהִים

קוּדֵם בְּרַכַּת הַמִּזּוֹן י אָמַר

לְרַכְּבֶהוּ עַל בְּמוֹתַי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שְׂדֵי

וַיִּנְקֶהוּ דָבֶשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוּר :

חֲמַאת בֶּקֶר וְחֵלֶב צֹאֵן עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵלִים

בֶּנֶ בֶּשֶׁן וְעֵתוּדִים עִם חֵלֶב כְּלִיּוֹת חֲטָה וְדָם

עֲנַב תְּשֵׁתָה חֶמֶר : וַיִּשְׁמֵן יִשׁוּרוּן וַיִּבְעַט שְׁמַנְתָּ

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ רַבִּי יִשְׁמַעֵל אֹמֵר בְּרַכּוּ אֶת יְיָ

הַמְּבֹרָךְ:

אָמַר שְׁמוֹעַ לְעוֹלָם לֹא יוֹצִיא אֶדָם אֶת עַצְמוֹ

מִן הַכֶּלֶל כְּלוּמַר אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ לֵאמֹר

לֹא אֶמַר בְּרַכּוּ נְבֻרָךְ עֲרִיף כְּדֵי שֶׁלֹּא יוֹצִיעַ

עַצְמוֹ מִן הַכֶּלֶל: מְתִיבֵי הָרִי בְקוֹרָא בַתּוֹרָה

אֹמֵר בְּרַכּוּ אֶמַר רַבִּי אֲבִין כִּיּוֹן שֶׁהוּא אֹמֵר

הַמְּבֹרָךְ אֵינוֹ מוֹצִיא עַצְמוֹ מִן הַכֶּלֶל:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישֵׁי וְכוּ וַיֹּאמֶר מְסַמְּנֵי לְאַמֵּף וְכוּ

יּוֹם ד'

מִתְחִיל בַּפְּסוּק וּמַל וּפֹ וְאַחֲכַי אֹמֵר

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרַת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל

בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיָה לְאֶתֶר וְלַמּוֹעֵד יוֹם

והוא אומר ברכו. בעשרה אומר נברך לְהִינוּ
בעשרה והוא אומר ברכו. אחד עשרה ואחד
עשרה רבוא. במאה אומר נברך יי לְהִינוּ במאה
והוא אומר ברכו. באלף אומר נברך ליי לְהִינוּ
לְהִי יִשְׂרָאֵל, באלף והוא אומר ברכו. ברבוא
אומר נברך ליי לְהִינוּ לְהִי יִשְׂרָאֵל לְהִי עֲבֹאוֹת
יושב הכרובים על המזון שאכלנו. ברבוא והוא
אומר ברכו. כענן שהוא מברך כך עוננו
אחריו. ברוך יי לְהִינוּ לְהִי יִשְׂרָאֵל לְהִי עֲבֹאוֹת
יושב הכרובים על המזון שאכלנו. רבי יוסי
הגלילי אומר לפי רוב הקהל הם מברכים
שנאמר במקהלות ברכו לְהִים יי ממקור
יִשְׂרָאֵל. אמר רבי עקיבא מה מצינו בבירת
הכנסת אחד מרובים ואחד מועטים אומר

והממעייט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
 והממעייט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:
 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
 אדירים: מי כמכה באלם יי מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטירת
 ימיך תבלעמו ארץ: מזמור יי רועי
 היו לפנינו מינעם הרבה רבי יהודה אומר אם
 יש ביניהם סמין שבע יברך עליו, וחכמים
 אומרים מברך על איזה שירצה:
 אמר עולא מחלוקת כשברכותיהן שוות כגון
 אתרוג וזית, רבי יהודה סבר מין שבעה
 עדיף, ורבנן סברי חביב עדיף, אבל כשאין
 ברכותיהן שוות דברי הכל מברך על זר

וְלַיָּמִים וּשְׁנַיִם וַהֲיָיו לְמֵאוֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי
הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמִשְׁלַת
הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמִשְׁלַת הַלַּיְלָה
וְאֶת הַכּוֹכָבִים וַיִּתֵּן אֹתָם לְאֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ וְלִמְשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וְלִהְבִּדִיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא לְאֱלֹהִים
כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי וְ
יִירָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא
כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לִקְטוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר
לְגִלְגָּלַת מִסֶּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֹהֶלֹו
תִּקְחוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרֶבֶב

אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם :
 הִשְׁמַר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ צִהִיךָ לְבַלְתִּי
 שָׁמַר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וַחֲקֵתָיו אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצֹוֶךְ הַיּוֹם : פֶּן תֹּאכַל וּשְׁבַעַת וּבִרְתִים
 טוֹבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבַּת : וּבִקְרָה וּצְאֲנָךְ יִרְבִּין וּכְסֶף
 וְזָהָב יִרְבֶּה לְךָ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה : וְרֵם לְבַבְךָ
 וּשְׁכַחַת אֶת יְיָ צִהִיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים :

שלשה שאכלו כאחד אינן רשאים לחלק וכן
 ארבעה וכן חמשה ששה נחלקין עד
 עשרה ועשרה אינן נחלקין עד עשרים :
 למה לו תננה חדא זימנא שלשה שאכלו כאחת
 חייבין לזמן אמר רבי אבא אמר שמואל
 הכי קתני שלשה שישבו לאכול אף על פי

וְחֹזֵר וּמְבַרֵךְ עַל זֶה וְאֵיזָה שִׁיר צִהָ יִקְרִיִם :

אֵתָה הוּא הַלְּהִים וְכֹו

קוֹרֵם בְּרֵכַת הַמִּזוּן יֹאמֵר

וִירָא יי וִינֶאֱפֵץ מִכַּעַס בְּנֵו וּבְנֹוֹתָיו : וִיֹאמֵר

אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֵם אֲרֹאֵה מֵה אַחֲרֵי־תָם

כִּי דוֹר תִּהְפָּכֶת הֵמָּה בָּנִים לֹא אֲמֵן בָּם : הֵם

קִנְאוּנֵי בְּלֹא לֵץ כַּעֲסוּנֵי בְּהַבְלִיָּהִם וְאֵנִי אֶקְנֵאֵם

בְּלֹא עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֵם : כִּי אֵשׁ קִדְדָה

בְּאֶפֶי וְתִיקַד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית וְתֹאכַל אֶרֶץ

וַיְבַלֶּה וְתִלְהַט מוֹסְדֵי הָרִים : אֶסְפָּה עַל־יָמוֹ

רַעוֹת חֲצִי אֲכַלֶּה בָּם : מִזֵּי רַעַב וּלְחָמִי רִשְׁף

וְקֵטֵב מִרִירֵי וְשֵׁן בְּהִמַּת אֶשְׁלַח בָּם עִם חֲמַת

זַחְלֵי עֶפְרָי : מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמַחֲדָרִים אֵימָה

גַּם בַּחֹזֵר גַּם בְּתוֹלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבּוּדָה :

ויאמר משה אליהם איש ל יותר ממנו עד
 בקר: ולא שמעו ל משה ויזרזירו
 אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
 ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר
 בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס:
 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל
 נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז
 ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום איקלי
 מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען:

מזמור יי רועי

ברך על היין שלפני המזון פוטר את היין
 של אחר המזון בירך על הפרפרת
 שלפני המזון פוטר את הפרפרת של אחר

שָׁכַל אֶחָד אוֹכַל מִכֶּכֶרֶו לְעַצְמוֹ אֵין ר־שֶׁאֵין
לְחַלֵּק:

הַיּוֹם יוֹם רַב־יְעִי וַיֹּאמֶר מִזְמוֹר שֶׁל יוֹם

יּוֹם ה'

יֹאמֶר פְּסוּק וּמַל יי' לְהִיךְ וְכֹן יֵאחֹזֵב

וַיֹּאמֶר לַאֲהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שֶׁרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף

יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם:

וַיִּבְרָא לַאֲהִים אֶת הַתַּנְּנִים הַגְּדוֹלִים וְאֶת כָּל

נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שִׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם

וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא לַאֲהִים כִּי טוֹב:

וַיְבָרֶךְ אֹתָם לַאֲהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת

הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי

בֹּקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדה אחד אלף
 ושנים יעסו רבנה אם לא כי צורם מכרם
 ויני הסגרים: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים;
 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו
 ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנעם
 יינם וראש פתנעם אכזר: הלא הוא כמס עמדו
 חתום באוצרתיו: לי נקם ושלם לעת תמוט
 רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו:
 המוליכה במדבר הגדול והנורא נחש שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לה
 מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר
 לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך
 להיטבך באחריתך:
 שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד בזמן

הַמְזוֹן בִּירֵךְ עַל הַפֶּת פֶּטַר אֶת הַפְּרִפְרִית
עַל הַפְּרִפְרִית לֹא פֶטַר אֶת הַפֶּת בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים אֵף לֹא מַעֲשֵׂה קְדֻרָה:

תָּנוּ רַבָּנָן לֹא שָׁנוּ אֶלֶּא בַשַּׁבָּת וַיּוֹם טוֹב
הוֹאִיל וְאָדָם קוֹבֵעַ סְעוּדָתוֹ עַל הַיַּיִן
אֲבָל בְּשֵׁאר יָמֹת הַשָּׁנָה הוֹאִיל וְאָדָם קוֹבֵעַ
סְעוּדָתוֹ עַל הַמַּיִם בֵּרֵךְ עַל הַיַּיִן שְׁלֹפֵנֶי הַמְזוֹן
לֹא פוֹטֵר אֶת הַיַּיִן שְׁלֵאֲחֵר הַמְזוֹן:

אתה הוא האלהים וכו'

וקודם ברכת המזון יאמר

לֹאִי כַּעַם אוֹיֵב אֲגִיד פֶּן יִגְבְּרוּ צָרִימוֹ פֶּן יֵאמְרוּ
יִדְּנוּ רָמָה וְלֹא יוֹ פֶּעַל כָּל זֹאת: כִּי גִוֵּי אֲבֵי
עֲצוֹת הָמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ:

יאמר פסוק ומל יי וכו' ואחכ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בַּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיִּתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי
 כֵּן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיֵּי הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת
 הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ
 וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַרֶמֶשׂ
 הַרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה
 בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
 אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִשְׁוּהָ
 וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה

שִׁמְקֶצְתָּן רֹאֵין אֱלוֹת אֶת אֱלוֹהֵי הָרִי אֱלוֹ מִצְטַרְפִּין
לְזִמּוֹן, וְאִם לֹא אֱלוֹ מִזְמַנֵּן לְעֶצְמָן וְאֱלוֹ
מִזְמַנֵּן לְעֶצְמָן :

אָמַר רַבִּי זִירָא אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ עֲשֶׂה
דְּבָרִים נְאֻמְרוּ בְּכּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה, טַעֲוִין
הֲדַחַה וְשִׁטְיָפָה חַי וּמְלֵא עֲטוּר וְעֲטוּף וְנוֹטֵל
בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְאוּחִזּוּ בִּימֵינוּ וּבִמְגִבֵּיהוּ מִן הַקֶּרֶקַע
טָפַח וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ וּמְשַׁגֵּר לִבֵּנוּ בֵּיתוֹ בְּמַתָּנָה
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אֱנֹא אֵין לָנוּ אֱלֹהִים אַרְבַּע
הֲדַחַה וְשִׁטְיָפָה חַי וּמְלֵא :

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי וְכוּ' וַיֹּאמֶר מִזְמוֹר שֶׁל יוֹם

כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה 16

בו

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה ידמו
כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קנתו
תביאמו ותשעמו בהר נחלתך מכון לשבדתיך
פעלת יי מקדש יי כוננו ידיך יי ימלך לעולם

ועד

מזמור יי רועי

היו יושבים לאכול כל אחד ואחד מברך לעצמו
הסבו אחד מברך לכולן בא להם יין בתוך
המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו אחר המזון
אחד מברך לכולן והוא אומר על המוגמר
ואף על פי שאין מביאין את המוגמר לא לאחד

סעודה :

הַרְמִשְׁתָּ עַל הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר לַיהוָה הֲנֵה נָתַתִּי לָכֶם
אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם
יְהִי לְאֹכְלָהּ׃ וּלְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכֹל עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נַפֵּשׁ
חַיָּה אֵת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן׃ וַיִּרְא
לַיהוָה אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי׃

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוֹן לֶחֶם מִשֶּׁנָּה שְׁנֵי הָעֶמֶר
לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגְדּוּ לַמֶּשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ שַׁבְתּוֹן שַׁבַּת
קֹדֶשׁ לַיְיָ מִחֵר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אֹפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר
תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעוֹדֶף הִנְחוּ לָכֶם
לְמִשְׁמַרְתָּ עַד הַבֹּקֶר׃ וַיִּנְחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר

וְאַנֹכִי אֶרְפָּא וְאִין מִיְדֵי מְצִיל: כִּי אִשָּׁא אֶל־
 שָׁמַיִם יְדֵי וְאִמַּרְתִּי חַי אֲנֹכִי לְעוֹלָם: אֲנִי־
 שְׁנוֹתֵי בִרְק חֲרָבִי וְתֹאחֹז בְּמִשְׁפַּט יְדֵי אֲשִׁיב
 נֶקֶם לְצָרֵי וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֵׁלֵם: אֲשַׁכִּיר חֲצִי
 מַדָּם וְחֲרָבִי תֹאכַל בְּשָׂר מַדָּם חָלָל וְשִׁבִידָה
 מִרְאֵשׁ פְּרִעוֹת אוֹיֵב: הִרְעֵנוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם
 עֲבָדִיו יִקּוּם וְנֶקֶם יֵשֵׁב לְצָרֵינוּ וְכִפָּר אֲדָמָתוֹ

עֲמֹה:

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יִּי לְאֱהִיָּה שְׂאֵל מִעֲמֹק כִּי אִם
 לִירֵאָה אֵת יִי לְאֱהִיָּה לְלִפְתֵּי כָּל דְּרָכָיו
 וְלֵאֲהַבָּה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֵת יִי לְאֱהִיָּה בְּכָל לִבְבְּךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: לְשַׁמֵּר אֵת מִצְוֹת יִי וְאֵת חֻקֹּתָיו
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ:

דוקא הסבו הוא שמברך אחד לכולם המוציא

אבל לא הסבו לא ואי אמרי נזיל

וניכול נהמא בדוכתא פלוני אף על גב דלא

הסבו אלא כל אחד ואחד אוכל מכפרו כמאן

דקביעו דמי ואחד מברך לכולם:

אתה הוא האלהים

קודם ברכת המזון יאמר

כי ידיו יי עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי

אזלת יד ואפס עצור ועוזב זאכור אי

אלהימו צדד חסיו בו: אשר חלב זבחימו

יאכלו ושתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי

עליכם סתרה: ראו עתה כי אנני אנני הוא

ואיני אלהים עמדי אנני אמית ואחיה מחציתי

יום השבת

יאמר פסוק ומל יי להיך וכו

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל לָהִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר

עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ לָהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ

אֵתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא

לָהִים לַעֲשׂוֹת:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שָׁבַת הַיּוֹם לַיהוָה

הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה שֵׁשֶׁת יָמִים

תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה בוֹ:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעַם לִלְקֹט וְלֹא

מֵצְאוּ: וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה עַד-אַנָּה מֵאַנְתֶּם

מי שאכל ושכח ולא בִּרְךָ, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים
יִחְזֹר לְמִקוּמוֹ וַיְבָרֵךְ, וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים
יְבָרֵךְ בַּמָּקוֹם שֶׁנִּזְכַּר, וְעַד אֵימָתִי הוּא מְבָרֵךְ
עַד כְּדֵי שִׁיתֶּעֱפֵל הַמַּזֶּן שֶׁבַמְעֵוֶה
אָמַר רַב זְבִיד מִחֲלוּקַת בְּשֹׁכְחֵי אֶכֶל בְּמַזִּיד
דְּבֵרֵי הַכֹּל יִחְזֹר לְמִקוּמוֹ וַיְבָרֵךְ, רַבָּה
בֵּר בֵּר חֲנָה הָיָה קְאֻזִּיל בְּשִׁירְתָּא אֲכִיל
וְאֶשְׁתְּלִי וְלֹא בְרִיק אָמַר הֵיכִי אֶעֱבִיד אִי
אֲמִינָא לְהוּ אֲמַרִי לִי בְרִיק כֹּל הֵיבָא דְמְבַרְכַת
לְרַחֲמֵנָא מִפְּתַחַת מוּטָב דְאֲמִינָא לְהוּ אֲנִשְׂאִי
יִנָּה דְרַהֲבָא אִלּוּ וּבְרִיק וְאֶשְׁכַּח יִנָּה דְרַהֲבָא:

היום יום ששי בשבת ויאמר מזמור יי

מלך וכו

המחקו והמחיתו הכותב שני אותיות המוחק
 על מנת לכתוב שני אותיות הבונה הסוהר
 המכבה המבעיר המכה בפטיש המוציא
 מרשות לרשות הרי צו אבות מלאכות
 ארבעים חסר אחת:

תנו רבנן ארבע רשויות לשבת רשות הרבים
 ורשות היחיד ופרמלית ומקום פטור
 איזה רשות היחיד חריץ שהוא עמוק
 עשרה טפחים ורחב ארבעה וכן גדר
 שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה זו היא
 רשות היחיד גמורה ואיזה רשות הרבים
 סרטיא ולטיא גדולה ומבואות המסלשים
 זו היא רשות הרבים גמורה אין מוציאין

לשמר מצותי ותורתיו: ראו כי יי נתן לכם
השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
יומים שבו איש תחתיו ל יצא איש ממקומו
ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי:
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזורע
והחורש והקוצר והמעמר הדש והזורה
הבורר הטוחן והמרקד והלש והאופה הגוזז
את הצמר המלבנו והמנפצו הצובעו הטווה
המיסק העושה שתי בתי גרין האורג שני
חוטין והפוצע שני חוטין; הקושר והמתיר
והתופר שתי תפירות הקורע על מנת
לתפור שתי תפירות. הצד צבי השורטו
והמפשיטו המולחו המעבד את עורו

אִשָּׁה לַיְיָ; בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ

לִפְנֵי יְיָ תָמִיד כִּמְאֵת בֶּנֶי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

וְהִיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בַּמִּקּוֹם קָדֹשׁ

כִּי קָדֹשׁ קָדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְיָ חֵק עוֹלָם:

מִזֶּנֶה אָדָם אֶת אֹרְחָיו וְאֶת פְּרִפְרוֹתָיו מִפִּי

אֲבֵל לֹא מִן הַפֶּתַח מִפִּי אָדָם עִם בְּנֵי

וְעִם בְּנֵי בֵיתוֹ עַל הַשְּׁלַחַן וּבִלְבַד שְׁלֵא יִתְכוּוֶן

לַעֲשׂוֹת מִנֶּה גְדוּלָה נֶגֶד קִטְנָה מִשׁוֹם

קוֹבֵיא:

אֲבֵל לֹא מִן הַפֶּתַח מֵאֵי טַעֲמָא רַב בִּיבֵי

אֲמַר גִּזְרָה שְׁמָא יִמְחֹק אֲבֵי אֲמַר

גִּזְרָה שְׁמָא יִקְרָא בְּשִׁטְרֵי הַדְּיוֹטוֹת סְאֵי בִּנְיָהוּ

אֵיכָא בִּנְיָהוּ דְכָתַב אֲכֹתַל וּמְדֵלֵי לְמַאן דְּאֲמַר

וְאִין מְכַנְּסִין מִזֶּז לִזֶּז וּמִזֶּז לִזֶּז, וְאִם הוֹצִיא
וְהִכְנִיס בְּשׁוּגָג חַיִּב חֲטָאת, בְּמִזִּיד עַנּוּשׁ
כָּרַת, בְּעָרִים וּבְהִתְרָאָה נִסְקָל. אֲבָל יָם
וּבִקְעָה וְאַסְטוּוֹנֵת וְכַרְמְלִית אֵינָן בְּרִשׁוֹת
הַרְבִּים וְלֹא בְרִשׁוֹת הַיְחִיד, אִין נוֹשְׂאִין וְנוֹתְנִין

בְּתוֹכָן וְאִם נָשָׂא וְנָתַן פְּטוּר :

אֵתָּה הוּא הַלָּהִים זָכוֹ

קוּדֵם בְּרַכַּת הַמִּזֶּז יֹאמַר

וּלְקַחַת סֶלֶת וְאַפִּית אוֹתָהּ שְׁתִּים עֲשֶׂר־הָ
חֲלוֹת שְׁנַי עֲשָׂרֵנִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת;
וְשָׂמַת אוֹתָם שְׁתִּים מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְעַרְבֶּת
עַל הַשְּׁלַחַן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְיָ; וְנָתַת עֲרִיסַת
הַמְעַרְבֶּת לְבִנְה זָכָה וְהִיתָה לֶלֶחֶם לְאִזְכָּרָה

שמך כי לא עזבת דור שיק " ו ושמחו ב" וגילו²¹

צדיקים והרענו כל ישרי לבו נר לרגלי

דברך ואור לנתיבותי: אודה כי ענתה ותהי

לי לישועה:

ויאמר מזמור שיר ליום השבת י

אחכ יטול מים אחרונים ויאמר

שיר המעלות בשוב " את שיבת

ציון י

שָׁמָּה יִמְחֹק לֹא חַיֵּי שִׁינָן וּלְמֵאן דְּאָמַר שְׁמָה
יִקְרָא חַיֵּי שִׁינָן וְלִית הִלְכְתָּא כְּרַב בֵּיבִי :
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמְמָה
לְהַדְר וּלְנַצַּח עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וּתְשַׁבְּחוֹת דְּוֹד בֵּן יֵשׁוּ עֲבָדְךָ מְשִׁיחְךָ : בְּעֵצְתְּךָ
תִּנְחַנְנֵי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר
עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲיִיר
כָּל חַמְתּוֹ : אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר תִּיִסְרֵנוּ יְיָ
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ : וְאַנֵּי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְרֵי
יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לֵי כִי גָמַל עָלָי :
שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּי תִגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִי הִלְבִּישְׁנִי
בְּגָדֵי יֵשׁוּעַ מַעֲוִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַחֲתָן יִכְרִיז
פָּאֵר וּכְכֹלָה תַעֲדָה כְּלוּיָהּ : וְיִבְטַחוּ בְךָ זָרֵיעֵי